

395

Besluit van 21 juni 1991, houdende intrekking en wijziging van diverse algemene maatregelen van bestuur in verband met vereenvoudiging van regelgeving en vergroting van gemeentelijke en provinciale beleidsvrijheid

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 3 juli 1989 nr. IBI88/35/U224, directoraat-generaal Openbaar Bestuur;

Gelet op artikel 20 van de Dienstplichtwet (Stb. 1922, 43), de artikelen 20 tot en met 23 van de Inkwartieringswet (Stb. 1953, 305), de artikelen 3, eerste lid, 4, eerste en tweede lid, 10 en 20 van de Wet Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1963, 313) en artikel 57 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst (Stb. 1980, 6);

De Raad van State gehoord (advies van 27 september 1989 nr. WO4.89.0387);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken van 11 juni 1991, nr. IBI91/U141, directoraat-generaal Openbaar Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het besluit van 28 juli 1919, Stb. 530, houdende bepalingen ter uitvoering van de Wet op Woonwagens en Woonschepen (Stb. 1918, 492) wordt ingetrokken.

ARTIKEL II

Het Dienstplichtbesluit (Stb. 1956, 542)¹ wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 35 komt te luiden:

Artikel 35

1. Omtrent elke aangevraagde vrijstelling wordt zo spoedig mogelijk uitspraak gedaan.
2. Van elke uitspraak wordt mededeling gedaan aan de ingeschrevene of zijn wettelijke vertegenwoordiger en aan de burgemeester van de

gemeente, waar de belanghebbende in het persoonsregister is opgenomen, dan wel indien de ingeschrevene niet in het persoonsregister van een gemeente is opgenomen, bij de burgemeester van de door de Minister van Justitie aan te wijzen gemeente. In de persoonlijke kennisgeving wordt de inhoud van artikel 20 der wet weergegeven.

3. De burgemeester zendt het in artikel 20, tweede lid, der wet bedoelde verzoekschrift onverwijld door aan de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur, nadat door hem een bewijs van ontvangst is verstrekt en op het verzoekschrift de datum van kennisgeving alsmede de datum van ontvangst is aangetekend.

ARTIKEL III

Het Inkwartieringsbesluit (Stb. 1953, 342)² wordt als volgt gewijzigd:

Afdeling 5 van Hoofdstuk 2 vervalt.

ARTIKEL IV

Het Reglement Gevaarlijke Stoffen (Stb. 1968, 207)³ wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 8 komt te luiden:

Artikel 8

1. Onze Minister kan gevaarlijke stoffen aanwijzen waarvan het vervoer in grotere hoeveelheden dan door Onze Minister bepaald, verboden is zonder een door of vanwege Onze Minister verleende vergunning.

2. Indien een vergunning is verleend, wordt door of vanwege de vervoerder tijdig voordat het vervoer plaatsvindt, van de vergunning en van het vervoer kennis gegeven aan de burgemeesters der gemeenten waarin het vervoer aanvangt en eindigt, alsmede aan de burgemeesters der gemeenten waar de gevaarlijke stoffen worden overgeladen.

B. Artikel 10, tweede lid, komt te luiden:

Artikel 10

2. Artikel 8, tweede lid, vindt in deze gevallen overeenkomstige toepassing.

C. In artikel 11 wordt de zinsnede «De in artikel 8, eerste lid, genoemde bescheiden» vervangen door: De in artikel 8 bedoelde vergunning.

ARTIKEL V

Het Besluit gewetensbezwaren militaire dienst (Stb. 1980, 6)⁴ wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 36 komt te luiden:

Artikel 36

1. Omtrent elke aangevraagde vrijstelling wordt zo spoedig mogelijk uitspraak gedaan.

2. Van elke uitspraak wordt mededeling gedaan aan de erkende gewetensbezwaarde of zijn wettelijke vertegenwoordiger en aan de burgemeester van de gemeente, waar de erkende gewetensbezwaarde in het persoonsregister is opgenomen. In de persoonlijke kennisgeving wordt de inhoud van artikel 20, van de wet weergegeven.

3. De burgemeester zendt het in artikel 20, tweede lid, van de wet bedoelde verzoekschrift onverwijld door aan de Raad van State, Afdeling geschillen van bestuur, nadat door hem een bewijs van ontvangst is verstrekt en op het verzoekschrift de datum van kennisgeving alsmede de datum van ontvangst is aangetekend.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 2 mei 1991, Stb. 279

² Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 7 maart 1979, Stb. 131

³ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 24 september 1987, Stb. 454

⁴ Stb. 1980, 5, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 28 juni 1986, Stb. 356

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 augustus 1991 nr. 155

ARTIKEL VI

Dit besluit treedt in werking op hetzelfde tijdstip als de Wet houdende wijziging van diverse wetten in verband met vereenvoudiging van regelgeving en vergroting van gemeentelijke en provinciale beleidsvrijheid.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 21 juni 1991

Beatrix

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *vijfentwintigste* juli 1991

De Minister van Justitie a.i.,
J. E. Andriessen

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het projekt D'gemeenten en D'provincies is een initiatief om het beleid met betrekking tot deregulering en decentralisatie te intensiveren.

In de opzet lag besloten dat gemeenten en provincies hierbij zelf voorstellen zouden doen om bepaalde regels van het Rijk in te trekken c.q. aan te passen of om bepaalde taken van het Rijk te doen overdragen. Als de in het daarop volgende overleg betrokken partijen dit bij gecompliceerde voorstellen een te grote stap of een stap te ver zouden vinden zou de mogelijkheid moeten bestaan om daarmee in een beperkt aantal gemeenten en provincies gedurende twee en een half jaar te experimenteren met van de huidige wetgeving afwijkende regels.

De gedachte om gemeenten en provincies voorstellen te laten indienen om rijksregelingen buiten werking te stellen, komt uit Zweden en andere Scandinavische landen, waar een aantal zogenaamde «vrij-gemeenten» in de gelegenheid is gesteld te experimenteren met ontheffing van voorschriften die zij zelf als knellend ervaren.

Omdat het niet zeker was dat experimenten voor het beoogde doel onvermijdelijk zijn heeft het kabinet vooraf het volgende onderscheid aangebracht ten aanzien van de onderwerpen die de gemeenten of provincies zouden kunnen aandragen:

1. voorstellen voor deregulering/decentralisatie die zonder meer landelijk ingevoerd kunnen worden;
2. voorstellen waarbij een experimentele toetsing wel zinvol kan zijn;
3. voorstellen die moeten worden afgewezen.

Aan elk besluit tot landelijke invoering (categorie 1) is in overleg met de Vereniging van Nederlandse gemeenten en het Interprovinciaal overleg een procedure voor de effectuering ervan verbonden.

Een aantal voorstellen is ondergebracht in wetsvoorstellen waarvan de parlementaire behandeling reeds is voltooid c.q. op afzienbare termijn zal worden voltooid.

Voorstellen waar niet op passende wijze aansluiting kon worden gezocht bij reeds in voorbereiding zijnde wetgeving zijn samengebracht in een verzamelontwerp ten einde een spoedige aanpassing van formeel-wettelijke voorschriften te bevorderen. Voorstellen daartoe zijn neergelegd in het op 21 mei 1991 door de Eerste Kamer aanvaarde wetsvoorstel houdende wijziging van diverse wetten in verband met vereenvoudiging van regelgeving en vergroting van gemeentelijke en provinciale beleidsvrijheid (kamerstuk 21 437).

Een aantal van de in dat voorstel opgenomen aanpassingen leidt ertoe, dat algemene maatregelen van bestuur die uitwerking geven aan de zoëven bedoelde formeel-wettelijke voorschriften, eveneens moeten worden aangepast. Het onderhavige besluit strekt ertoe dit te realiseren.

Financiële aspecten

De in dit besluit geregelde voorstellen betreffen de departementen van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Defensie en van Verkeer en Waterstaat.

De desbetreffende begrotingshoofdstukken zullen geen verandering ondergaan als gevolg van deze voorstellen. Het betreft overwegend procedurele vereenvoudigingen, waarvan de gevolgen beperkt zullen blijven tot het administratieve apparaat en die op rijksniveau nauwelijks meetbaar zullen zijn. In de betrokken gemeenten zullen de effecten bij de uitvoering wellicht besparingen opleveren, maar zeker geen extra beleidslasten.

Dereguleringsstoets

Mede gelet op de strekking van het onderhavige besluit ontmoet het uit een oogpunt van deregulering geen bezwaren.

Artikelsgewijs

Artikel I

Door het vervallen van de tweede volzin van artikel 1 en de artikelen 2 tot en met 30 van de Wet op Woonwagens en Woonschepen (Stb. 1918, 492) is tevens de grondslag van het in dit artikel vermelde besluit, dat pleegt te worden aangeduid als «Reglement op woonwagens en woonschepen» vervallen. Om deze reden en omdat in de praktijk geen behoefte meer bestaat aan voorschriften met betrekking tot de inrichting van woonschepen, zoals deze in bedoeld reglement zijn neergelegd, kan dit worden ingetrokken.

Artikel II

De wijziging van de Dienstplichtwet en van het Dienstplichtbesluit als uitvloeisel daarvan beoogt de openbare afkondiging van de vrijstelling van militaire dienst door de gemeente te laten vervallen, omdat in de praktijk de rechtsbeschermende functie aan deze verplichting is komen te ontvallen.

Artikel III

Ingevolge het vervallen van de artikelen 20 tot en met 23 van de Inkwartieringswet is Afdeling 5 van Hoofdstuk 2 van het Inkwartieringsbesluit overbodig geworden. De desbetreffende Afdeling is dan ook geschrapt.

Artikel IV

Deze wijziging heeft betrekking op een dereguleringsvoorstel, dat zonder proef, onmiddellijk landelijk zal worden gerealiseerd. Ter vermindering van beleidslasten voor zowel de overheid als het bedrijfsleven vervalt de zogenaamde verklaring van geen bezwaar, af te geven door de burgemeester van de gemeente waar het aan een vergunning gebonden vervoer van gevaarlijke stoffen aanvangt, eindigt of wordt overgeladen. In plaats daarvan wordt in artikel IV, onderdeel A, onder 2 een melding voorgeschreven aan enkele burgemeesters. De melding aan de burgemeester van de gemeente waar het vervoer aanvangt is nodig, omdat deze in de gelegenheid gesteld moet worden eventuele door hem noodzakelijk geachte aanvullende maatregelen te treffen. Als voorbeeld kan hier gedacht worden aan het informeren van de brandweer omtrent het tijdstip van het laden van het transportmiddel voor het vertrek, aanwezigheid van de brandweer bij het laden van het transportmiddel voor het vertrek of begeleiding door de brandweer van het transport binnen de gemeente.

Tevens is van de gelegenheid gebruik gemaakt om het vierde lid van artikel 8 te schrappen. Het betreft een voorafgaande kennisgeving door of vanwege de vervoerder aan de commissarissen van de Koning in de provincies waarin het vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Dit voorschrift vindt in de praktijk geen toepassing en kan derhalve vervallen.

De wijziging onder B en C zijn louter van juridisch-technische aard.

Artikel V

Deze wijziging van het Besluit gewetensbezwaren militaire dienst komt overeen met die van het Dienstplichtbesluit, opgenomen in artikel II.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta